

ת"פ 33548/07/14 - מדינת ישראל נגד ע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33548-07-14 מדינת ישראל נ' ע

ת"פ 54144-07-14 מדינת ישראל נ' ע

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע ע

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בעובדותיהם של שני כתבי אישום מתוקנים, אשר הוגשו נגדו במסגרת שני הליכים

שונים, זאת לאחר שצירף תיק אחד להליך העיקרי.

במועדים הרלוונטיים לכתבי האישום, הנאשם והגב' נ א (להלן: "**המתלוננת**"), היו בני זוג וביום 0.0.12 נולדה בתם המשותפת.

כתב האישום במסגרת ת.פ. 33548-07-14 (להלן: "**התיק העיקרי**"), מייחס לנאשם עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 12.7.14, בשעה 16:45 לערך בבית אביו של הנאשם, עת ישנה המתלוננת בחדר השינה יחד עם בתם המשותפת, קרא הנאשם הודעות טקסט במכשיר הטלפון הסלולארי של המתלוננת. למקרא ההודעות, החל מקנן בלב הנאשם החשד שמא המתלוננת בוגדת בו. הנאשם העיר את המתלוננת משנתה, אחז בגרונה והטיח את ראשה ברצפה. לשמע צעקות המתלוננת, התעוררה בתם המשותפת והחלה לבכות. המתלוננת ביקשה מאחיו של הנאשם, אשר שהה אותה עת בבית, שייקח את הילדה. בהמשך, חנק הנאשם את המתלוננת מספר פעמים נוספות והטיח אותה על הרצפה. המתלוננת נפלה על תנור שהיה במקום וקיבלה מכה בידה. בהמשך, ניסתה לברוח מהבית, תוך שהיא זועקת לעזרה, ובתגובה חנק אותה הנאשם חזק יותר עד אשר האדימה ולא יכולה היתה להוציא עוד קול מפיה. בהמשך למתואר, ניגש הנאשם למטבח הבית, נטל בידו סכין גדולה המשמשת לחיתוך עופות, ובאותו מעמד איים על המתלוננת כי ירצח אותה והילדה שלה תהיה יתומה. עוד הוסיף, כי אם תגיש המתלוננת תלונה במשטרה, הוא ירצח אותה וכן איים באומרו לאחיו ולאביו "**אם אתם מזמינים משטרה**

אני רוצח אותה". כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סחרחורות וכן סימני אודם מעל מרפק ידה השמאלית.

כתב האישום במסגרת ת.פ. 54144-07-14 (להלן: "**תיק הצירוף**"), מייחס לנאשם שתי עבירות תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, וכן עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, זאת במסגרת שני אישומים נפרדים.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 25.8.13 עזבה המתלוננת את הנאשם יחד עם בתם המשותפת, ועברה להתגורר בבית אמה בקרית ארבע. ביום 27.8.13 בשעה 23:00 לערך, הגיע הנאשם לבית אם המתלוננת ונשאר ללון שם. ביום המחרת, 28.8.13, בשעה שאינה ידועה למאשימה, ליוותה המתלוננת עם בתם המשותפת את הנאשם לתחנת האוטובוס. עת הלכו השלושה אל עבר התחנה, צלצל הטלפון של המתלוננת והנאשם ביקש לדעת

עמוד 1

מי המתקשר. לאחר שסיפרה לו המתלוננת, התעוררה חמתו של הנאשם והוא החל חונק את המתלוננת באמצעות ידיו בתחנת האוטובוס. על מנת לחמוק מידי המתלונן אמרה לו המתלוננת בכזב כי שכחה מספר דברים בבית אמה, והם החלו לחזור לבית האם. בסמוך לבית, שניות מספר עובר להגעתם, תפס הנאשם את עגלת בתו, כשהיא בתוכה, והחל בורח. רק לאחר שהמתלוננת זעקה לעזרת אמה - נעצר הנאשם.

על פי עובדות האישום השני, בסמוך לחודש מרץ 2013, עת גרו הנאשם והמתלוננת בבית אביו של הנאשם בקרית יובל, במספר אירועים, תפס הנאשם את המתלוננת מצווארה וחנק אותה, בעודו משעין את המתלוננת על שידה השייכת לבתם. לאחר מכן, הוריד הנאשם את המתלוננת לארץ, המשיך לחנוק אותה במשך מספר דקות וסטר לה בפניה. בהמשך, נטל הנאשם סכין מטבח ואיים לפגוע במתלוננת באמצעותה.

תסקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן, זאת בעקבות שילובו בהליך טיפולי. תחילה, שולב הנאשם בהליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת "בית נועם", בית טיפולי לגברים הנוהגים באלימות זוגית. הנאשם שיתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים ואף השתלב במקום עבודה כחלק מההליך השיקומי. לאחר סיום שהותו בבית נועם, החל הנאשם מבצע עבודות מזדמנות בשיפוץ, הובלה וגינון, ושולב במקביל בטיפול פרטני עם קצינת מבחן וכן בקבוצה טיפולית ייעודית לגברים אלימים.

שירות המבחן קבע כי הנאשם עבר תהליך טיפולי משמעותי, כיום הוא בעל מודעות גבוהה לקשייו, בעל כלים להתמודדות עמם, ונמנע מלהיכנס למצבי סיכון. הנאשם מגויס כולו לטיפול, משתף פעולה באופן מלא, והמסוכנות הנשקפת מפניו למתלוננת היא נמוכה. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, אשר מסרה כי אין כל קשר בינה לבין הנאשם ובין הנאשם לביתו. הנאשם הסביר כי הסיבה בעטיה אינו נמצא בקשר עם ביתו, היא הקפדתו שלא ליצור קשר עם המתלוננת. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל מאסר קצר שירוצה בדרך עבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם במפגשים בקבוצה הטיפולית. יודגש, כי המעקב אחרי הנאשם וההליך הטיפולי, בוצע במשך כשנה וחצי, זאת על אף המלצה מוקדמת של שירות המבחן לסיים את ההליך באופן שצוין. בטרם הקראת גזר הדין, התייצבה קצינת המבחן אשר ליוותה את הנאשם באולם בית המשפט, שבה על הדברים שפורטו לעיל וביקשה לתת משקל משמעותי להליך שעבר הנאשם.

3. הנאשם נפגש עם הממונה על עבודות השירות ונמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמדה על החומרה הגלומה במעשי הנאשם. מספר האירועים בהם הורשע, מלמד כי ההתנהלות האלימה אינה זרה לנאשם. הנאשם אמנם שולב בהליכים טיפוליים, אולם קיים עדיין חשש כי הנאשם ישוב לסורו.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בגין כל אישום. המאשימה סבורה, כי מקרה זה אינו נמנה על אותם מקרים בהם יכול בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, וכי אין מקום להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות, אלא מאסר מאחורי סורג ובריה ממש, אם כי ברף התחתון של המתחם.

לאור העדר עבר פלילי, הודיית הנאשם במיוחס לו, והעובדה שהנאשם עבר הליך טיפולי, סבורה המאשימה כי יש

להשית על הנאשם במקרה זה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

5.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, שינה את אורחות חייו ועבר תהליך בליווי שירות המבחן במשך תקופה ממושכת. במקרה הנדון, טען כי יש לבכר את האינטרס השיקומי, בראי התהליכים המשמעותיים שעבר הנאשם, ולהקנות לו את ההזדמנות להשתלב בחברה. בנסיבות אלה, וכיוון שהנאשם היה נתון במעצר במשך למעלה משבעה חודשים, יש להסתפק בכך ולא להשית על הנאשם ענישה מוחשית נוספת. ככל שבית המשפט יסבור שיש להטיל על הנאשם עונש נוסף, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את עמדתו העונשית של שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה. הנאשם בעצמו, הביע את תודתו לבית המשפט על שאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי אשר היקנה לו כלים להתנהלות שונה בחייו. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו, וביקש כי בית המשפט יאפשר לו להמשיך בתהליך שהחל ובדרכו החדשה אותה סיגל.

מתחם הענישה

6.

אלימות כלפי אחר, מהווה פגיעה בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. יש לייחס למעשים אלה משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם אלים תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפוצות, וכן הקושי של קורבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגביהן. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה. לצד זאת, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה בעבירות מסוג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה. יש להדגיש, כי "לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנסות וללכת בדרך זו" (רע"פ 4088/13 **אחמד זן שחדה הדרי** נ' **מדינת ישראל**, (11.06.2013)). ראו עוד את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, בע"פ 1323/13 **חסן** נ' **מדינת ישראל**, (05.06.2013), פסקאות 8-9; ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגיי** נ' **מדינת ישראל**, (15.01.2014), פסקה 25). עיון בפסיקה הנוהגת, מצביע על רמת ענישה משתנה בעבירות אלימות במשפחה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, כאשר בנסיבות הדומות בחומרתן לנסיבות המעשים בהם הורשע הנאשם - הוטלו מאסרים בפועל (ראו הפסיקה אליה היפנו הצדדים).

7.

בטרם קביעת מתחמי ענישה, על בית המשפט לקבוע תחילה האם מדובר ב"אירוע" אחד, ומכאן קביעת מתחם ענישה אחד, או שמא מדובר במספר אירועים, ובהתאם לכך קביעת מספר מתחמי ענישה (ראו ע"פ 8641-12 **סעאד** נ' **מדינת ישראל** (8.5.2013)). לצורך סוגיה זו, אימץ בית המשפט העליון את מבחן הקשר ההדוק, אשר נקבע בדעת רוב בעניין ג'אבר (ראו את הדעות השונות במסגרת ע"פ 4910-13 **ג'אבר** נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014), וכן פסיקה אשר אימצה מבחן זה, דוגמת ע"פ 6341-14 **ניסים בן אישטי** נ' **מדינת ישראל** (8.7.2015), וע"פ 5643-14 **אחמד עיסא** נ' **מדינת ישראל** (23.6.2015)). במסגרת ע"פ 5668-13 **ערן מזרחי** נ' **מדינת ישראל** (17.3.2016), שב בית המשפט העליון על מבחן הקשר ההדוק, בהתאם לו יש לבחון סוגיה זו, תוך שציין את דבר קיומו של תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטית בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015, המסתייג מרוחב היריעה של מבחן זה. יחד עם זאת, בשלב הנוכחי יש לבחון את הדברים בהתאם למבחן הקשר ההדוק, על פרשנותו הרחבה, כפי ששב וקבע בית המשפט

העליון אך לאחרונה:

"התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת" (דברי השופט ע' פוגלמן בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), בפסקה 2 לפסק דינו, וראו גם דבריו בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015), בפסקאות 103-104 לפסק דינו בענין שיטתית - ע"פ 5076/14). על כן, היה מקום לקבוע מתחם ענישה כולל לכל העבירות שבגדרו של האירוע כולו, תוך מתן משקל בגזירת העונש בגדרו של המתחם בין היתר לריבוי העבירות ולריבוי קורבנות העבירות."

[ע"פ 4527/14 פרינץ נ' מדינת ישראל, (23.03.2016), פסקה 10.

ראו עוד את רף הענישה המקסימלי בנסיבות של מתחם אחד בגין מספר אירועים, ככזה המתחשב בעונשי המקסימום שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים - ע"פ 3614/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (29.06.2015), פסקאות 141-140].

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון, מצביעה על מעשי אלימות שהפנה הנאשם כלפי בת זוגו, במקומות שונים, אך על רקע דומה של קנאה למתלוננת הספציפית. מדובר במספר מעשים אשר בוצעו לאורך כשנה, כלפי אותה מתלוננת, ולא ניתן למצוא מוטיבציה עבריינית שונה המאבחנת ביניהם. נסיבות אלה מביאות את המקרה הנדון לגדרי אותה מסכת עבריינית, המציבה אותו כ"אירוע אחד" הכולל מעשים שונים. יש להתייחס בעת קביעת מתחם הענישה האחד, לריבוי העבירות ולנסיבות ביצוען.

8.

הנאשם נקט באלימות משמעותית כנגד המתלוננת, כאשר חנק אותה מספר פעמים לאורך דקות, בהזדמנויות שונות במשך כשנה, באחת מהן אף האדימה המתלוננת עד שלא יכלה לדבר; היכה אותה; הטיח את ראשה ברצפה; איים עליה באמצעות סכין, ואף באופן מילולי. הנאשם לא היסס לתקוף את המתלוננת במקום ציבורי, בנוכחות אחיו, וכן כאשר ביתם המשותפת, התינוקת, נוכחת במקום. מדובר בסוג אלימות אשר עלול היה להסתיים בתוצאות הרוג אסון. לצד זאת, לא נגרמו למתלוננת חבלות משמעותיות במהלך המקרים.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר.

העונש המתאים

9.

הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו, ונרתם להליך טיפולי קשה, משמעותי וממושך. במהלך תקופה של כשנה וחצי, פיקח שרות המבחן על ההליך הטיפולי, אשר לוות תחילה בקשיים, אך התקדמות הנאשם ניכרה היטב בהמשך. הנאשם התמיד בטיפול, בהתאם למסגרות השונות שהתווה שרות המבחן, וידע לקבל את הכלים הנכונים להתמודדות עם קשיים ולניהול אורח חיים נורמטיבי. התרשמות גורמי המקצוע היא מהליך טיפולי מרשים ואפקטיבי, אשר הביא להערכת מסוכנות נמוכה. העובדה שהנאשם הקפיד על ניתוק מהמתלוננת, לאורך תקופה כה ארוכה, מהווה אינדיקציה נוספת לדרך המשמעותית אותה עבר.

בנסיבות אלה, תוך ששבתי ובחנתי את אופי העבירות בהן הורשע הנאשם וחומרת המעשים, אני קובע כי במקרה הנדון יש להקנות משקל בכורה להליך השיקומי שעבר הנאשם. הליך זה, לצד המשקל המשמעותי שיש לתת לתקופת המעצר בפועל בו שהה הנאשם, משך כשבעה וחצי חודשים, מצטרפים לכך שמדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם בפלילים, ומביאים לחריגה ממתחם הענישה לקולא.

עמוד 4

לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בעבודות שרות, זאת בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה.
- ב. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר, אותם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. ניתן בזאת צו מבחן למשך 18 חודשים. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות העמידה בצו המבחן וכן בעבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, במעמד הצדדים.